

چکیده

مقاله حاضر به بحث در مورد تأثیر ناظمینانی متغیرهای مختلف اقتصادی بر مدیریت و اختصاص بهینه دارایی‌ها توسط بانک‌ها می‌پردازد. در پی مدل پرتفولیو که توسط باوم و همکاران^۱ (۲۰۰۵) ارایه شده است، نگارنده این مقاله نیز در صدد مشخص نمودن این مطلب است که با افزایش ناظمینانی در شرایط اقتصاد کلان، چگونه بانک‌های ایران از میان وام و دارایی‌های بی خطر مبادرت به انتخاب می‌نمایند. به علت عدم کفایت داده‌های موجود در این زمینه، روش توصیفی برگزیده شده است. بر پایه نتایج بدست آمده، ملاحظه می‌گردد که ناظمینانی در اقتصاد کلان برای بانک‌های ایرانی از جمله عوامل تعیین‌کننده مهم در عرصه تصمیمات سرمایه‌گذاری است. با افزایش عدم قطعیت، توانایی‌های بانک در پیش‌بینی دقیق نرخ‌های بازده مورد انتظار، محدود و متوقف گردیده و در نتیجه رفتار محتاطانه از سوی بانک‌ها مشاهده می‌گردد. شاهد این مدعی کاهش واریانس سهام وام‌ها از کل پرتفولیوی بانک است.

کلمات کلیدی: بانک، ادوار تجارت، ناظمینانی، مدیریت پرتفولیو

¹ Baum et al. (2005)